

På skolebænken med levende hunde

En stor flok beagler udgør en vigtig del af veterinærsygeplejerskeuddannelsen

■ Tekst og foto: Wiegaard/Tine Luther

Vibeke Hornshøj (i midten) er dyrlæge og underviser blandt andet veterinærsygeplejerskeelever på CEU.

Mange dyreklinikker har ansat veterinærsygeplejersker. Det er ofte sygeplejerskerne, der tager imod, når vi henvender os i klinikken med vores hund, de assisterer dyrlægen ved undersøgelser/operationer, de vejleder, når vi skal købe foder, legetøj eller andet udstyr, arrangerer hvalpeaftener, rådgiver om valg af ny race, holder orden i klinikken osv.

Beaglen genial til skolebrug

Uddannelsen til veterinærsygeplejerske tager 3 år og 10 uger og er baseret på dels en praktikplads i en dyreklinik og dels en række skolehold på CEU Kolding (Center for Erhverv og Uddannelse). En fast del af "lærerstab" på CEU er en flok beagler.

- Vi har altid brugt beagler, som er geniale til formålet, fortæller Vibeke Hornshøj, dyrlæge og faglærer på CEU Kolding. - De trives godt med mennesker, og de er af en god størrelse i forhold til håndtering. Desuden fungerer de ualmindeligt godt i flok, hvilket er vigtigt i et hundehold som vores. For øvrigt er beaglen nok den mest brugte forsøgsrace på verdensplan og den race, man ved mest om genetisk.

Hundenes rolle i undervisningen

- Meget af håndteringen af hunde lærer eleverne på deres praktiksteder, og her finpudser vi så tingene, fortsætter Vibeke

Hornshøj. - Vi bruger hundene til en række forskellige ting i undervisningen. Eleverne lærer overordnet set om følgende, hvor hundene indgår direkte i undervisningen:

- Klinisk undersøgelsesmetodik – hvordan man håndterer hunden i konsultationen og laver et overordnet sundhedstjek på den ved at undersøge dens øjne, slimhinder, lymfekirtler, tænder osv.
- Røntgenfotografering – hvordan hunden håndteres i forbindelse med undersøgel-

Stor søgning på uddannelsen

Uddannelsen til veterinærsygeplejerske har 13 år på bagen, og den har stadig større søgning. Der opstartes nyt uddannelsesforløb 1 gang årligt. Ved sidste skolestart sad der ikke mindre end 137 elever på skolebænken.

Man skal have truffet aftale om en praktikplads på en dyreklinik for at blive optaget på uddannelsen.

Arbejdet omfatter ikke bare dyr

- Inden man går i gang med uddannelsen til veterinærsygeplejerske, skal man gøre sig klart, at man ikke bare kommer til at arbejde med dyr. Sagt med andre ord, skal man ikke vælge uddannelsen, blot fordi man elsker dyr, fastslår Vibeke Hornshøj. - En stor del af arbejdet er i virkeligheden at omgås mennesker – dyrenes ejere. Derfor er en vis empatisk evne vigtig for en veterinærsygeplejerske. Det er jo langt hen ad vejen mennesker, arbejdet handler om, og der er ofte store følelser i spil. Sygeplejerskerne skal kunne tackle vanskelige situationer, servere budskaberne på den rigtige måde og få dyrenes ejere til at lytte og handle på den baggrund.

To elever om hundene:

Libbe Sølbech (th) og Joan Christensen, der henholdsvis har praktikplads på Ribe Dyreklinik og Univet Brørup, er enige om, at hundene er et meget stort aktiv i undervisningen på CEU. Det er super godt at lære noget i teorien – og så få mulighed for at prøve det af i praksis.

- Vi får syn for sagen i forbindelse med en klinisk undersøgelse – en ting er jo, hvordan f.eks. en sund slimhinde ser ud på et billede og et andet, hvordan den ser ud i virkeligheden, siger Joan Christensen. - Et andet eksempel er at mærke, hvordan lymfekirtlerne skal føles – den slags kan du ikke læse dig til.

- Det er også rart at få mulighed for at tage blodprøve på en levende hund i ro og mag. Det er ikke til at lære sådan noget ude på klinikkerne, fordi der ofte ikke er tid nok til det, mener Libbe Sølbech og bliver suppleret af Joan Christensen: - Og når man skal prøve noget nyt ude i klinikken, vil det jo også være en stressfaktor, at hundens ejer står og kigger på.

De to elever er enige om, at de har stor gavn af at lære om adfærd og træning på CEU. - Hundeejerne kommer ofte til os i klinikken for at få et råd om disse ting, og så er det vigtigt, at vi har praktisk erfaring på området. I forhold til træning kan de f.eks. spørge om sådan noget som klikkertræning, og så er det jo en stor hjælp, at vi har stiftet bekendtskab med det på skolen.

CEU's kennel, "Hundehuset", består af lyse bokse med adgang til udendørs løbegårde. Desuden findes der en meget stor løbegård med forskellige finurligheder til hundene nær Hundehuset.

de ikke håndteres så meget, som der er brug for i forbindelse med lektionerne.

Hundehuset

CEU's kennel har fået navnet "Hundehuset". Her passes de af dyrepasser og elever – og har i øvrigt et ganske aktivt liv.

- Vi møder ind om morgenen og starter med at hilse på hver enkelt hund for at give ro, fortæller dyrepasser Pernille Simonsen. - Dernæst fodres hundene enkeltvis. Så slippes hundene ud i to flokke i vores løbegårde. Alle hundene skal i løbegård hver dag og går tur med nogle gange om ugen.

- Nogle hunde hentes til undervisningsbrug i løbet af dagen, mens andre aktiveres her. Atter andre bliver "adopteret" af skolens elever, som kommer og tager dem med på gåtur. Inden fyraften fodres hundene igen.

- Vi gør meget ud af, at hundene skal have

sen og placeres korrekt i forhold til foto-graferingen.

- Almen håndtering af hunden i forbindelse med prøveudtagning – eksempelvis hvordan man staser (klemmer på en blodåre), så årenerne træder frem og der kan tages en blodprøve.
- Adfærd og træning – hvordan hundens signaler aflæses, og hvordan man kommunikerer hensigtsmæssigt med den, samt hvordan man træner med den på en positiv måde.
- Jagttagning af hunde i flok – hvordan hundene gebærder sig og kommunikerer indbyrdes.

- Vi bruger udelukkende raske hunde i undervisningen, og de bliver hverken bedøvet eller behandlet på nogen måde i undervisningsøjemed.

- Hundene pensioneres som oftest i 9-10-års alderen. Da får de typisk gigt, og eftersom vi ikke vil fylde dem med medicin, kan

Hundene bruges med måde

- Det er ikke alle hunde, der bruges lige meget i undervisningen – niveauet bestemmes af deres alder, temperament osv. Vi fører nøje protokol, så der går så lang tid som muligt imellem, at hundene f.eks. får udtaget blodprøve. I de mest travle perioder bliver det til ca. en gang ugentligt. Derudover kan de så komme på undersøgelseskøkkenet i andre forbindelser. I andre perioder, hvor vi ikke har elever på skolen, har hundene fri.

Dyrepasser Pernille Simonsen leger med hundene i den store løbegård.

